

Correlació entre el pes de la vaca i la producció de llet

S'entén per millor vaca lletera la que produeix més llet en relació amb el seu pes viu. Les grans vaques lleteres són, naturalment, així. Per alt que sigui el pes llur, si la producció és gran, sempre resultarà que per 100 quilos de pes viu correspondrà una forta quantitat de llet.

En alguns països, Suïssa, per exemple, la majoria dels pagesos desitgen posseir vaques d'aptituds mixtes: llet, treball i carn. El clima humit d'aquell país constitueix el principal factor per a la producció de llet. La reducció de terres laborables, puix que la majoria són destinades a prats naturals, no exigeix animals motors especialitzats, i finalment, el boví adult ben engreixat troba en el mercat local un consumidor que estima la carn de bou gras. Per aquestes raons, els pagesos suïssos, en gran majoria, cerquen de poblar llurs estables de bestiar que reuneixi les condicions susdites.

El reputat zootècnic suís Mr. Wirz, en un estudi comparatiu entre les diverses races suïsses (bruna o shwytz, pio-roja o bernesa, i pio-negra o ginebrina) investigà 913 vaques de raça bruna, 913 de pio-roges i 54 de pio-negres, totes elles sotmeses de temps al control lleter. El nombre reduït d'aquestes últimes s'explica pel fet que la raça ginebrina compon tan sols el 2'6 per cent de la població bovina total suïssa.

Per a la comparació de què es tracta, el doctor Wyrz escollí per a cada una de les races bruna i pio-roja 10 vaques de forta producció, i altres 10 vaques de baix rendiment en relació a 100 quilos de pes viu. Igualment es procedí amb la raça pio-negra, amb la diferència, però, que en lloc de 10 caps foren 5.

El promig de rendiment en aquestes vaques, per una lactació de 365 dies i per 100 quilos de pes viu, fou el següent. (Les inicials que segueixen volen dir: B, raça bruna; R, raça pio-roja; N, raça pio-negra.)

I. — Pes viu

	B	R	N
Vaques de gran rendiment, quilos . . .	506	635	697

	B	R	N
Vaques de aix rendiment, quilos . . .	656	812	728

II. — Rendiment total de llet en 365 dies

	B	R	N
Vaques de forta producció, quilos.	5.475	5.887	6.193
Vaques de poca producció, quilos .	3.464	3.438	3.658

III. — Rendiment de llet en 365 dies per cent quilos de pes viu.

	B	R	N
Vaques de rendiment elevat, quilos . .	1.095	925	890
Vaques de poc rendiment, quilos . .	527	422	505

El rendiment de llet en 365 dies és, doncs, per a les vaques de forta producció:

- 5.475 per a la raça bruna;
- 5.887 per a la raça pio-roja, i
- 6.193 per a la raça pio-negra.

Però, fent els càlculs per 100 quilos de pes viu, el rendiment de llet en 365 dies és:

- 1.095 per a la raça bruna,
- 925 per a la raça pio-roja i
- 890 per a la raça pio-negra.

Des del punt de vista tècnic, les darreres xifres són més importants que les primeres. Per a les races suïsses d'aptituds mixtes, hem de cercar, diu el Dr. Wyrz, reunir el més harmònicament possible les diferents aptituds. Aquesta harmonia s'expressa primer per la relació entre el pes viu i la producció de llet i de mantega d'una vaca sana, robusta, de bona conformació i suficientment corpulent com animal de treball i carnisseria.

Les millors vaques d'aptituds combinades de les nostres dues races pies, han de produir per 100 quilos de pes viu tant de llet i mantega com les millors vaques de raça bruna o schwytz. Si les vaques pies reuneixen aquests qualitats, l'explotació d'aquestes races podrà ésser tan remuneradora i tan econòmica com la del bestiar de raça bruna.

La realització d'aquest fi constitueix el mitjà més raonable i més eficaç de defensa dels interessos dels ramaders de raça pio-negra, com igualment dels de raça pio-roja. «Si nosaltres —continua el Dr. Wyrz— seguim produint bestiar tan econòmic com el de la raça bruna, no hem de témer res per a la prosperitat de la nostra ramaderia.

A les experiències del Dr. Wyrz, que se'm permeti un comentari. S'acaba de veure que la raça schwytyz és la més bona lletera de les races suïsses. Afegeixi's a això que a vaques d'igual pes no n'hi ha cap que es pugui comparar amb el rendiment de mantega.

La raça schwytyz nosaltres l'hem recomanada als agricultors catalans des de la càtedra, des de les publicacions i en els concursos de bestiar organitzats per la Mancomunitat.

La vaca schwytyz no podia fallar al nostre país, principalment en les regions muntanyoses i inclús els seus descendents, mestissos o no, havien de produir bons resultats, tant pel treball com per a la carnisseria.

El treball del Dr. Wyrz que acabem de relatar, confirma una vegada més les nostres previsions.

M. ROSSELL I VILAR

Per a l'estructuració de la nostra Agricultura

El notable publicista agrari senyor Rosich, en el *Bulletí de la Federació Sindical Agrària*, les següents reflexions respecte al «Pla d'organització de l'agricultura catalana», del senyor Rossell i Vilar:

«De conformitat absoluta amb el pla del senyor Rossell, puix creiem que si és necessari l'home de ciència en qüestions d'agricultura, tampoc no ha de mancar la formació d'homes pràctics, i en quant al lloc o forma d'implantació, ja exposàrem, en tractar del pla del senyor Roca, la dificultat que hi havia a centralitzar l'ensenyança agrícola, tota, a les capitals, bo i fent remarcar a la vegada la dificultat de trobar professorat per a les deu escoles que pensava instaurar el senyor Roca en tot Catalunya.

»Per això trobem encertadíssima la instal·lació que projecta el senyor Rossell de les Escoles diguem-ne superiors: la d'Agricultura, la de Zootècnica i potser l'Agro-pecuària, a Barcelona; però trobem que la de Regents, quan menys, si no la de perits o Agro-pecuària, haurien de prodigar-se per tot Catalunya, per totes les comarques agrícoles de Catalunya, haurien d'ésser deu o més, i en això no hi hauria dificultat, segons el pla mateix del senyor Rossell, puix a més que ja accepta la facilitat de trobar professorat per a l'ensenyament primari fora de Barcelona, tenim que, segons veurem en comentar el projecte d'organització de Serveis tècnics, proposa la creació d'Estacions experimentals en cada comarca, a càrrec d'un director, i amb la base

d'aquest i d'altres persones tècniques que no manquen en moltes comarques i que amb el temps, quan les Escoles superiors hagin donat els seus fruits, seran força nombrosos, podrien muntar-se les Escoles de pràctics, quan menys, de perits, un altre dia.

»Si no es fes així podríem arribar a tenir, i sempre és desitjable, grans tècnics, eminents homes de ciència agrària i zootècnica, que certament seria gran cosa si imitessin la conducta dels antics professors de l'Escola d'Agricultura de la Mancomunitat, que sabien posar-se en contacte amb el poble; però la formació agrícola i pecuària dels nostres pagesos no arribaria a fer-se aviat, que és el que convé i creiem indispensable per a arribar prompte al grau de progrés agrícola màxim que desitgem per a la nostra terra, puix no hi hauria manera de desplaçar l'obrer agrícola, el fill del petit propietari, del masover, a l'Escola de Caldes.

»L'Escola pràctica cal que s'acosti al pagès veritable, si aquest no pot, per manca de mitjans, o no vol, per defectuosa visió de la realitat, acostar-se a dita Escola.

»No hi ha dubte que molts fracassos en explotacions agrícoles i ramaderes són deguts a la manca dels homes que, segons el pla Rossell, ha de produir l'Escola de regents, o sia de l'home d'ofici que ha d'ésser el nexa entre el tècnic i l'obrer sense cap coneixement, que és, en general, el nostre pagès, ple, sí, de gran voluntat, fort en la brega, incansable en el treball, però sense